

ለወጣቶች የሚሰጡ ምክሮች

ክፉ ቀናት ሳይመጡ፣ ዓመታትም ሳይደርሱ፣ በጉብዝናህ ዘመን ፈጣሪህን አስብ፤ መክብብ 12:1

... የሰው ልብ አሳብ ከታናሽነቴ ጀምሮ ክፉ ነው።... ዘፍጥረት 8:21

አባትህንና እናትህን አክብር፤ እግዚአብሔር አምላክህ በሚሰጥህ ምድር ላይ ዕድሜህ እንዲረዝም። ዘጸአት 20:12

ቢታዘዙትና ቢያገለግሉት፣ ዘመናቸውን በብልጽግና፣ ዘመናቸውንም በተድላ ያሳልፋሉ። ባይታዘዙት ግን በሰይፍ ይጠፋሉ፣ ያለ እውቀትም ይሞታሉ። ነገር ግን ዝንጉዎች በልባቸው ቀጣን ያከማቻሉ፤ ሲያስረቁቸውም አይጮኹም። በሕፃንነታቸው ይሞታሉ፣ ሕይወታቸውም በርኩሳን መካከል ነው። ኢዮብ 36:11-14

ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፥ አንተ ተስፋዬ ነህና፤ ከታናሽነቴ ጀምሮ አንተ መታመኛዬ ነህ። ከማኅፀን ጀምሮ በአንተ ተደግፌአለሁ፤ አንተ ከእናቴ ሆድ ያወጣኸኝ አንተ ነህ፤ ምስጋናዬም ሁልጊዜ ከአንተ ዘንድ ነው። መዝሙር 71:5-6

ወጣቱም መንገዱን በምን ያነጻል? እንደ ቃልህ ይጠንቀቅ። መዝሙር 119:9

ልጄ ሆይ፥ የእግዚአብሔርን ተግሣጽ አትናቅ፥ በወቀሳም አትታክት፤ እግዚአብሔር የሚወደውን ይገሥጻልና፤ አባት የሚወድደውን ልጁን እንደሚቀጣ ሁሉ። **ምሳሌ 3:11-12**

የሰሎሞን ምሳሌዎች። ጠቢብ ልጅ አባቱን ደስ ያሰኛል፤ ሰነፍ ልጅ ግን የእናቱን ጎዘን ነው። **ምሳሌ 10:1**

የወለደህን አባትህን ስማ፥ እናትህንም በእርጅናዋ ጊዜ አትናቃት። **ምሳሌ 23:22**

አንተ ጐበዝ፥ በጐበዝናህ ደስ ይበልህ፤ በጐበዝናህም ዘመን ልብህ ደስ ይበልህ፥ በልብህም መንገድ፥ በዓይኖችህም ፊት ሂድ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ስለ እነዚህ ሁሉ ነገር ወደ ፍርድ እንደሚያመጣህ እወቅ። ስለዚህ ጎዘንን ከልብህ አርቅ፥ ከሥጋህም ክፋትን አስወግድ፤ ልጅነትና ጐበዝና ከንቱ ናቸውና። **መክብብ 11:9-10**

አለወቅህምን? የዘላለም አምላክ፥ የምድር ዳርቻ ፈጣሪ፥ እግዚአብሔር፥ እንደማይደክም፥ አይደክም፥ ማስተዋሉንም አይመረምርም። ለደካሞች ኃይልን ይሰጣል፥ ጉልበት ለሌላቸውም ኃይልን ይጨምራል። ብላቴኖች ይደክማሉ ይደክማሉም፥ ጐበዛዝቱም ፈጽሞ ይወድቃሉ፤ እግዚአብሔርን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ፤ እንደ ንስር በክንፍ ይወጣሉ፤ ይሮጣሉ፥ አይደክሙም፤ ይሄዳሉ፥ አይደክሙም። **ኢሳይያስ 40:28-31**

ከዚያም እጁን እንዲጭንባቸውና እንዲጸልይላቸው ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ገሠጹአቸው። ኢየሱስ ግን። ሕፃናትን ተወክለው፥ ወደ እኔም ይመጡ ዘንድ አትከልክሉአቸው፤ የመንግሥተ ሰማያት መንግሥት እንደነዚህ ላሉት ናትና። እጁንም ጭነባቸውና ከዚያ ሄደ። እነሆም፥ አንድ ሰው መጥቶ። ቸር መምህር ሆይ፥ የዘላለም ሕይወትን እንድወርስ ምን መልካም ነገር ላድርግ? አለው። እርሱም። ለምን ቸር ትለኛለህ? ከአንድ እግዚአብሔር በቀር ቸር የለም፤ ወደ ሕይወት መግባት ብትወድ ግን ትእዛዛቱን ጠብቅ አለው። እርሱም። የትኛውን? ኢየሱስ። አትግደል፥ አታመንዝር፥ አትስረቅ፥ በሐሰት አትመስክር፥ አባትህንና እናትህን አክብር፥ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ አለው። ወጣቱም፡- ይህን ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ፤ ምን ይጎድልብኛል? ኢየሱስም፡- ፍጹም ልትሆን ብትወድ፥ ሂድና ያለህን ሽጠህ ለድሆች ስጥ፥ በሰማይም መዝገብ ታገኛለህ፤ መጥተህም ተከተለኝ፡ አለው። ጌታዎም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ ብዙ ሀብት ስለነበረው እያዘነ ሄደ። **ማቴዎስ 19:13-22**

ልጆች ሆይ፡ ለወላጆቻችሁ በጌታ ታዘዙ፤ ይህ የሚገባ ነው። መልካም እንዲሆንላችሁ በምድርም ላይ ረጅም ዕድሜ እንድትኖሩ አባትና እናትህን አክብሩ፤ ይህችም የተስፋ ቃል ያላት የመጀመሪያ ትእዛዝ ናት። **ኤፌሶን 6:1-3**

ማንም ኅልማሳነትህን አይናቅ፤ ነገር ግን በቃልና በኑሮ በፍቅርም በመንፈስም በእምነትም በንጽሕናም ለሚያምኑት ምሳሌ ሆን። **1ኛ ጢሞቴዎስ 4:12**

የኅልማሳነት ምቹትንም ሸሸ፤ ነገር ግን በንጽሕ ልብ ጌታን ከሚጠሩት ጋር ጽድቅን፣ እምነትን፣ ፍቅርን፣ ሰላምን ተከተል። **2ኛ ጢሞቴዎስ 2:22**

ጥበብ ከዳር እስከ ዳር በኃይል ትደርሳለች፤ ሁሉንም በጣፋጭነት ታዝዛለች። ከታናሽነቴ ጀምሮ እወዳት ነበር፤ ባልቴት ላደርጋት ወደድሁ፤ ውበቷንም ወድጄ ነበር። **የሰሎሞን ጥበብ 8:1-2**

ልጆች ሆይ፡ አባታችሁን ስሙኝ፡ ከዚያም በኋላ ደኅንነታችሁን አድርጉ፤ እግዚአብሔር አባትን በልጆች ላይ ክብር ሰጥቶአልና፡ የእናትንም ሥልጣን በልጆች ላይ አጽንቶአልና። አባቱን የሚያከብር ለኃጢአቱ ያስተሰርያልና፤ እናቱንም የሚያከብር ሀብትን እንደሚያከማች ነው። አባቱን የሚያከብር ከልጆቹ ደስታን ያገኛል፤ ሲጸልይም ይሰማል። አባቱን የሚያከብር ዕድሜው ይረዝማል፤ ለእግዚአብሔርም የሚታዘዝ ለእናቱ መጽናኛ ይሆናል። እግዚአብሔርን የሚፈራ አባቱን ያከብራል፡ ለጌታውም እንደሚገዛ ለወላጆቹም ያገለግላል። ከእነርሱ በረከት ይመጣብሃልና አባትህንና እናትህን በቃልም በተግባርም አክብር። የአባት በረከት የልጆችን ቤት ያጸናልና፤ የእናት ግን መርገም መሠረትን ይነቅላል። በአባትህ ውርደት አትመካ፤ የአባትህ ውርደት ለአንተ ክብር አይደለምና። የሰው ክብር ከአባቱ ክብር ነውና፤ እናት በውርደት ለልጆች ነቀፋ ናት። ልጄ ሆይ፡ አባትህን በእድሜው እርዳው፡ በሕይወትም እስካለ ድረስ አታሳዝነው። ማስተዋል ቢሳድልበትም ታገሰው፡ ሙሉ ኃይልህም ሳለህ አትናቀው። የአባትህ እፎይታ አይረሳምና፡ በኃጢአትም ፈንታ ሊያንጽህ ይጨመርልሃል። በመከራህ ቀን ትታወሳለች፤ ኃጢአትህም በሞቃት ወራት እንደ በረዶ ይቀልጣል። አባቱን የሚተው እንደ ተሳዳቢ ነው፤ እናቱንም የሚያስቆጣ በእግዚአብሔር የተረገመ ነው።

መክብብ 3:1-16

ልጄ ሆይ፥ ከሕፃንነትህ ጀምሮ ትምህርትን ሰብስብ፥ እስከ እርጅናህም ድረስ ጥበብን ታገኛለህ። መክብብ 6:18

አባትህን በፍጹም ልብህ አክብር፥ የእናትህንም ሀዘን አትርሳ። ከእነርሱ እንደ ተወለድህ አሰብ፤ ያደረጉልህንም እንዴት ትመልስልሃለህ? መክብብ 7:27-28

ልጅህን ያዝ፥ ያስፈራሃልም፤ ተጫወትበት፥ ወደ ኅዘንም ያደርስሃል። ከእርሱ ጋር ሀዘን እንዳይኖርብህ፥ በመጨረሻም ጥርስህን እንዳታፋጭ ከእርሱ ጋር አትሳቅ። በወጣትነቱ ነፃነት አትስጠው፥ በሞኝነትም አትጨፍንበት። ገና በለጋ ዕድሜው አንገቱን ዝቅ አድርግ፥ ገና በሕፃንነቱም ሳለ በጎኑን ምታው፤ እንዳይደክምህ፥ እንዳይታዘዝብህም፥ በልብህም ኅዘን እንዳያመጣ። መክብብ 30:9-12